

Sygn. akt: X C 3303/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Domańska

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa W. H.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3327 zł (trzy tysiące trzysta dwadzieścia siedem złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 maja 2016r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1017 zł (tysiąc siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Katarzyna Malinowska

Sygn. akt X C 3303/16

UZASADNIENIE

Powód W. H. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...), wniósł 13 października 2016 r. pozew przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) (...) w P. o zapłatę kwoty 3.327 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód wykonywał na rzecz strony pozwanej usługi w postaci robót serwisowo-konserwacyjnych w kotłowni peletowej. Za wykonane prace powód wystawił fakturę VAT wraz z załącznikiem, w którym wykazano szczegółowo zakres prac i ich cenę. Powód wskazał, że pozwana spółdzielnia, uregulowała tylko częściowo należność wynikającą z faktury i pomimo wezwań nie dokonała spłaty pozostałej części.

W dniu 3 listopada 2016 r. został wydany nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu, który utracił moc z uwagi na wniesienie przez pozwaną sprzeciwu.

W sprzeciwie wniesiono o oddalenie powództwa z uwagi na jego nieudowodnienie, zaprzeczono by powód wykonywał u pozwanej prace serwisowe. Podano, że w dokumentacji będącej w posiadaniu pozwanej tj. Instrukcji obsługi i karty gwarancyjnej Palnika P. (...), do której powód miałby dostęp po wykonaniu usług serwisowych, brak jest jakichkolwiek jego wpisów.

W piśmie powoda z 30 grudnia 2016 r. podtrzymał on swoje stanowisko w sprawie, wskazał że dokumentem potwierdzającym wykonane prace jest faktura przyjęta i podpisana przez prezesa spółdzielni, a także częściowo opłacona. Powód wymienił również kiedy i jakie czynności wykonywał u pozwanej spółdzielni.

Na rozprawie, która odbyła się w dniu 28 marca 2017 r. strony podtrzymały swoje stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód W. H. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...), która jest certyfikowanym serwisantem firmy (...), produkującym kotły na pelet. W zakresie swojej działalności podjął współpracę z pozwaną Spółdzielnią Mieszkaniową (...)(...) w P.. Współpraca stron utrzymywała się od kilku lat, przy czym strony nie zawierały żadnej pisemnej umowy. W trakcie trwania współpracy zmienił się prezes pozwanej spółdzielni. Zazwyczaj pozwana kontaktowała się z powodem telefonicznie. Powód dostarczał spółdzielni certyfikowany pelet, a w późniejszym okresie wykonywał prace konserwacyjne i serwisowe.

Bezsporne oraz dowód:

- przesłuchanie powoda W. H.- k. 78 akt

W kwietniu 2015 r. z powodem skontaktowano się z prośbą o wymianę odmulacza w ciepłowni, naprawa dokonana była w maju 2015 r. Spółdzielnia nie zapłaciła od razu za wykonaną czynność i poprosiła o odroczenie zapłaty, na co powód przystał. następnie doszło do uszkodzenia paleniska, które zostało wymienione przez firmę (...) na warunkach gwarancyjnych, ale przedtem powód został wezwany o ocenę uszkodzenia.

Dowód:

- wiadomość email do firmy (...) ze zdjęciami uszkodzonych palenisk palników – 53-54 akt

- zgłoszenie uszkodzonego paleniska do firmy (...) wraz ze zdjęciami – k. 56-63 akt

- przesłuchanie powoda W. H.- k. 78 akt

Ponadto powód jeszcze kilkakrotnie przyjeżdżał na prośbę pozwanej do ciepłowni by wyregulować sprzęt lub dokonać innych czynności serwisowych. Wizyt powoda nie wpisywano w książkę serwisowa palnika.

Dowód:

- instrukcja obsługi i karta gwarancyjna palnika – k. 39-40 akt

- przesłuchanie powoda W. H.- k. 78 akt

- przesłuchanie przedstawiciela pozwanego P. W. – 78- 79 akt

Po dokonanych czynnościach powód wystawił na rzecz pozwanej 9 maja 2016 r. fakturę na kwotę 6.027 zł, redukując koszty serwisu i konserwacji na prośbę prezesa spółdzielni. Na powyższą kwotę składały się:

- usługa serwisowa + dojazd $(450 + 200) = 650 \times 4 = 2.600$ zł

- wymiana odmulacza + dojazd $(600 + 200) = 800$ zł

- odmulacz = 1.050 zł

- zestaw serwisowy palnika 300 kW= 4.900 zł

Pomimo wystawienia faktury, przyjęcia jej i podpisania przez prezesa spółdzielni pozwana spółdzielnia opóźniała się z zapłatą należności z niej wynikającej.

Dowód:

- faktura nr (...)
- przesłuchanie w charakterze strony powoda W. H.- k. 78 akt
- przesłuchanie przedstawiciela pozwanego P. W. – 78- 79 akt

W dniu 23 maja 2016 r. pozwana wpłaciła na konto powoda kwotę 2.700 zł. W tytule operacji podano „załącznik do faktury nr (...)”. Pozwany zapłacił za odmulacz- 1.050 zł, wymianę odmulacza 650 zł, dojazd 650 zł, części serwisowe 350 zł.

Dowód:

- potwierdzenie dokonania przelewu – k. 10 akt
- przesłuchanie powoda W. H.- k. 78 akt
- przesłuchanie przedstawiciela pozwanego P. W. – 78- 79 akt

Pomimo wezwań do uregulowania pozostałej części należności pozwana nie dokonała tego.

bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów dołączonych do akt sprawy, a także dowody z przesłuchania stron.

Dokumentom dołączonym do akt sprawy Sąd dał wiarę w całości, bowiem ich autentyczność nie wzbudziła wątpliwości Sądu, jak i stron procesu.

Twierdzenia powoda W. H. uznane zostały przez Sąd za wiarygodne, spójne, logiczne oraz odpowiadające treści zgromadzonych w sprawie dokumentów. Powód w sposób przekonujący opisał charakter współpracy między stronami. Podał, że jego usługi na rzecz spółdzielni nie opierały się na sztywnych i formalnych podstawach, bowiem strony nie zawarły żadnej umowy pisemnej, a każdą potrzebę serwisową pozwanej zgłaszano telefonicznie. Powód opisał, że miał wiedzę o problemach finansowych spółdzielni dlatego starał się zredukować ceny wykonywanych usług i ustępował spółdzielni w terminach płatności należności. Powód w sposób szczegółowy opisał za co wystawiona była faktura w 2016 r., wskazując jakie i kiedy czynności wykonał u pozwanej, potwierdził również, że odbiór faktury podpisał prezes spółdzielni, akceptując tym samym jej wartość.

Twierdzeniom strony pozwanej reprezentowanej przez organ prezesa spółdzielni P. W. Sąd nie dał wiary w zakresie, w którym wskazał on, że powód nie dokonywał żadnych czynności serwisowych, bowiem nie były one potwierdzone w książce serwisowej. Podał również, że pracownik kotłowni, nie potwierdził by powód kiedykolwiek przybywał na miejsce i dokonywał jakichkolwiek czynności. Prezes spółdzielni, potwierdził, że zapłacił powodowi kwotę 2.700 zł. Pozwana uważała, że pozostała kwota się powodowi nie należy, bowiem żadnych innych czynności powód nie dokonał.

W myśl art. 6 k.c., istnienie sporu między stronami, co do zasady, obliuguje jedną z nich do udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Na podstawie art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. ciężar dowodu spoczywa na stronie, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne. Jeśli zatem powód powoływał się na zaistnienie oznaczonych faktów, w tym na fakt, przysługującego mu względem pozwanego roszczenia o oznaczonej wysokości, zobowiązany był wskazać okoliczności, które uzasadniały żądanie zgłoszone w pozwie. Na stronie powodowej spoczywał więc ciężar wykazania tych okoliczności.

Na mocy art. 233§1 k.p.c. Sąd dokonuje oceny wiarygodności dowodów na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Przez moc dowodową rozumie się siłę przekonania, jaką uzyskał Sąd wskutek przeprowadzenia określonych dowodów o istnieniu lub nie istnieniu faktu, którego on dotyczy.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy należy uznać twierdzenia powoda za zasadne i udowodnione.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje – zgodnie z potrzebami obrotu – zapatrywanie, że faktura VAT może spełniać wiele funkcji, które wykraczają poza kwestie podatkowe, może pełnić funkcję wezwania do zapłaty, stanowi stwierdzenie wiarygodności pismem w rozumieniu art. 514 kc, a jej treść może także w istotnym zakresie współkształtować lub wręcz określać treść umowy na podstawie której jest wystawiona lub dowód stwierdzający wykonanie umowy sprzedaży (uzasadnienie uchwały SN z 10 lipca 2008 r III CZP 62/08 i cytowane tam orzecznictwo – OSNC 2009/7-8/106).

Zasadność powództwa Sąd ocenił przede wszystkim opierając się na dowodzie w postaci faktury za wykonane usługi. Sąd uznał ten dokument za dowód zawarcia umowy, wykonania usług i wysokości wynagrodzenia. Sąd nadto uznał, że czynność przyjęcia i podpisania faktury przez prezesa zarządu spółdzielni spowodowała uznanie wiarygodności przez pozwaną.

Podkreślić w tym miejscu należy, iż przed wystawieniem faktury powód dokonał ustaleń z przedstawicielem spółdzielni – prezesem zarządu, uprawnionym od reprezentowania pozwanego. Strony ustaliły zakres wykonanych prac przez pozwanego i ich cenę. Podpisując fakturę zawierającą szczegółowy załącznik wyjaśniający, czego dotyczy ten dokument księgowy, prezes spółdzielni złożył oświadczenie, iż akceptuje takie rozliczenie. Niewiarygodne dla Sądu jest twierdzenie, że P. W. dopiero później dowiedział się, że prace, za które spółdzielnia ma zapłacić nie zostały wykonane. Sąd uznał, że pozwana nie może zostać zwolniona od obowiązku zapłaty dochodzonej kwoty tylko na tej podstawie, że działania serwisowe i konserwacyjne nie były wpisane w książce serwisowej palnika. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, powód od dłuższego czasu świadczył usługi na rzecz pozwanej, a współpraca ta nie była sformalizowana, dlatego też powód nie musiał czuć się zobowiązanym do dokonywania wpisów w książce serwisowej.

Poza oceną Sądu pozostała korespondencja stron przed wszczęciem postępowania, w której pozwana wręcz twierdziła, że przelew wykonany na konto powoda był jedynie omyłką i powód winien zwrócić pozwanej całą przelaną kwotę.

Reasumując: powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości, z uwagi na to, iż kwota zawarta na fakturze z dnia 9 maja 2016 r., zaakceptowanej i podpisanej przez prezesa zarządu spółdzielni P. W. była efektem uzgodnień pomiędzy stronami i odzwierciedlała faktycznie wykonane czynności przez powoda w łącznej cenie uzgodnionej (i zredukowanej) przed wystawieniem faktury.

Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.327 zł zgodnie z art. 353 k.c. w zw. z art. 750 k.c. w zw. z art. 735 §1 k.c.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481§1 k.c.

O kosztach orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności strony za wynik procesu, po myśli art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c., zasądając od pozwanego na rzecz powoda 1. 317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 100 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz 17 zł tytułem opłaty za pełnomocnictwo.

SSR Katarzyna Malinowska